

Tuomiolauselma

- 1) Pääasiassa kyseessä olevan kaltainen kansallinen säännös, jonka mukaan pysyvän täyden työkyvyttömyyden perusteella maksettavaa eläkettä täydentävän etuuden maksaminen keskeytetään siksi ajaksi, jona tämän etuuden saaja saa vanhuuseläkettä toisesta jäsenvaltiosta tai Sveitsistä, on sosiaaliturvajärjestelmän soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.12.1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97, sellaisena kuin se on muutettuna 17.6.2008 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 592/2008, 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu etuuksien pienentämistä koskeva säännös.
- 2) Asetuksen N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna asetuksella N:o 118/97, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 592/2008, 46 a artiklan 3 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että siinä mainittu käsite ”ensiksi mainitun jäsenvaltion lainsäädännössä” on ymmärrettävä niin, että se kattaa myös kansallisen ylimmän tuomioistuimen kansallisesta lain säännöksestä tekemän tulkinnan.
- 3) Pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen, pysyvän täyden työkyvyttömyyden perusteella maksettavaa eläkettä täydentävän etuuden, joka on myönnetty työntekijälle jäsenvaltion lainsäädännön nojalla, ja saman työntekijän Sveitsistä saaman vanhuuseläkkeen on katsottava olevan asetuksessa N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna asetuksella N:o 118/97, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 592/2008, tarkoitettua tavalla samanlaisia.
- 4) Asetuksen N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna asetuksella N:o 118/97, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 592/2008, 46 b artiklan 2 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että yleisestä sosiaaliturvajärjestelmästä suoritettavista etuuksista 21.6.1972 annetun lain 24/1972 soveltamisesta 23.6.1972 annetun asetuksen 1646/1972 (Decreto 1646/1972 para la aplicación de la ley 24/1972, de 21 de junio, en materia de prestaciones del Régimen General de la Seguridad Social) 6 §:stä johtuvan säännön kaltaista päällekkäisyyttä estävää kansallista sääntöä ei voida soveltaa etuuteen, joka lasketaan asetuksen N:o 1408/71 46 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdan mukaisesti, jos tätä etuutta ei mainita mainitun asetuksen liitteessä IV olevassa D osassa.

⁽¹⁾ EUVL C 402, 31.10.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 15.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt High Court – Irlanti) – North East Pylon Pressure Campaign Ltd ja Maura Sheehy v. An Bord Pleanála, Minister for Communications, Energy and Natural Resources, Irlanti ja Attorney General

(Asia C-470/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Tiettyjen hankkeiden ympäristövaikutusten arviointi — Direktiivi 2011/92/EU — Siihen yleisöön kuuluvien muutoksenhakuoikeus, jota asia koskee — Ennenaikaisesti nostettu kanne — Käsitteet ”niin kallis, että se olisi esteenä menettelyyn osallistumiselle” ja ”yleisön osallistumista koskevien direktiivin säännösten soveltamisalaan kuuluvat päätökset, toimet tai laiminlyönnit” — Århusin yleissopimuksen sovellettavuus)

(2018/C 166/11)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court

Pääasian asianosaiset

Kantajat: North East Pylon Pressure Campaign Ltd ja Maura Sheehy

Vastaajat: An Bord Pleanála, Minister for Communications, Energy and Natural Resources, Irlanti ja Attorney General

Muu osapuoli: EirGrid plc

Tuomiolauselma

- 1) Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 13.12.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/92/EU 11 artiklan 4 kohtaa on tulkittava siten, että vaatimusta siitä, etteivät tietyt tuomioistuimenmenettelyt ole niin kalliita, että tämä estäisi niihin osallistumisen, sovelletaan pääasiassa kyseessä olevan kaltaiseen jäsenvaltion tuomioistuimessa käytävään menettelyyn, jossa ratkaistaan, voidaanko maankäyttöä koskevan lupamenettelyn kuluessa antaa lupa kanteen nostamiseen, ja näin on sitäkin suuremmalla syyllä siinä tapauksessa, että kyseinen jäsenvaltio ei ole säättänyt siitä, missä vaiheessa kanne voidaan nostaa.
- 2) Silloin kun kantaja esittää samalla sekä kanneperusteita, joiden mukaan ympäristöä koskevassa päätöksentekomenettelyssä on rikottu yleisön osallistumista koskevia sääntöjä, että perusteita, joiden mukaan asiassa on rikottu muita sääntöjä, direktiivin 2011/92 11 artiklan 4 kohdassa säädettyä vaatimusta siitä, etteivät tietyt tuomioistuimenmenettelyt ole niin kalliita, että tämä olisi esteenä niihin osallistumiselle, sovelletaan vain niihin oikeudenkäyntikuluihin, jotka liittyvät siihen osaan kannetta, jossa on nojaututtu yleisön osallistumista koskevien sääntöjen rikkomiseen.
- 3) Tiedon saannista, yleisön osallistumisoikeudesta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeudesta ympäristöasioissa Århusissa 25.6.1998 tehdyn yleissopimuksen, joka hyväksyttiin Euroopan yhteisön puolesta 17.2.2005 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2005/370/EY, 9 artiklan 3 ja 4 kappaletta on tulkittava siten, että vaatimusta siitä, etteivät tietyt tuomioistuimenmenettelyt ole niin kalliita, että tämä olisi esteenä niihin osallistumiselle, sovelletaan tehokkaan oikeussuojan turvaamiseksi unionin ympäristölainsäädännön alaan kuuluvissa kysymyksissä oikeusriidan siihen osaan, jota tämä vaatimus, sellaisena kuin se on direktiivin 2011/92 nojalla muotoiltu tuomiolauselman toisessa kohdassa annetussa vastauksessa, ei koske, siltä osin kuin kantajan tarkoituksena on ollut tällä tavoin taata kansallisen ympäristölainsäädännön noudattaminen. Näillä yleissopimuksen määräyksillä ei ole välitöntä oikeusvaikutusta, mutta kansallisen tuomioistuimen on omaksuttava kansallisesta prosessioikeudesta tulkinta, joka on niin pitkälle kuin mahdollista niiden mukainen.
- 4) Jäsenvaltio ei voi poiketa tiedon saannista, yleisön osallistumisoikeudesta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeudesta ympäristöasioissa tehdyn yleissopimuksen 9 artiklan 4 kappaleessa ja direktiivin 2011/92 11 artiklan 4 kohdassa asetetusta vaatimuksesta, jonka mukaan tietyt tuomioistuimenmenettelyt eivät saa olla niin kalliita, että tämä olisi esteenä menettelyyn osallistumiselle, silloin kun kanne todetaan aiheettomaksi tai se katsotaan nostetuksi kiusantekotarkoituksessa taikka kun kansallisen ympäristölainsäädännön väitetyn rikkomisen ja ympäristövahingon välillä ei ole yhteyttä.

(¹) EUVL C 428, 21.11.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 14.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Oberlandesgericht Innsbruck – Itävalta) – Georg Stollwitzer v. ÖBB Personenverkehr AG

(Asia C-482/16) (¹)

(**Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — SEUT 45 artikla — Ikään perustuvan syrjinnän kiellon periaate — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 21 artiklan 1 kohta — Direktiivi 2000/78/EY — 2, 6 ja 16 artikla — Uralla etenemistä koskeva viitepäivämäärä — Jäsenvaltion syrjivä säännöstö, jonka mukaan ennen 18 vuoden ikää täyttyneet työskentelyjaksot jätetään huomiotta palkan määrittämisessä — Yhdenvertaisen kohtelun periaatteen vastaisten säännösten ja määräysten kumoaminen**)

(2018/C 166/12)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht Innsbruck